

staar det saadan, at naar man ser rent umiddelbart paa Spørgsmaalet, maa man indrømme, at 30,000 Kr. til Præmiering af Husmandsbrug er i og for sig ikke ret meget, og jeg har ikke det fjerneste imod at være med til at forhøje dette Beløb, den Dag jeg ser, at der virkelig er Trang dertil. Men før jeg kan faa Klarhed over det, tror jeg, der maa sættes en Undersøgelse i Gang om, hvorvidt den hidtil aendte Fremgangsmaade ved Præmiering af Husmandsbrug er tidssvarende i Øjeblikket og i Fremtiden. Vi maa vel huske paa, at det nu er mange Aar, siden denne Form blev indført, navnlig den første Form med Præmie for ypperlig Dyrkning af Hslodder, og ogsaa den senere Form med de man kalder betingede Præmier. Ogsaa de sidste har nu virket i adskillige Aar, og jeg er ikke ganske sikker paa, at netop de Form, man den Gang slog ind paa, i Lagden er tidssvarende. Derfor ønsker jeg man kunde komme til at drøfte det Spørgsmaal paa rent saglig Grund, om der kan findes en bedre Form for Præmiering af Husmandsbrug, og den Dag, det viser sig, at dette kan ske, er jeg sikker paa, at ogsaa alle politiske Partier vil være med til at forhøje disse 30,000 Kr., som jo ikke er ret meget. Saa vidt mig bekendt, har der ikke ved denne Lejlighed foreligget noget Andragende for Finansudvalget fra Husmandsforeningerne om at faa Beløbet forhøjet. Det forekommer mig dog, det lide være det naturlige, at Husmandsforeningerne selv indgik til Rigsdag med et Andragende; men jeg har ikke de Forhandlinger, der er ført, kunnet forstå at noget saadant har foreligget. Jeg vil som sagt, haabe, at vi snart kunde komme til at behandle Spørgsmaalet ud fra det er i sig selv, ud fra rent saglige Spunkter, og jeg tror, at i alt Fald af Betingelserne for, at dette kan ske, er Stedet i Øjeblikket. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Husmandsforeningerne er villige til at drøfte Spørgsmaalet, et rent sagligt Grundlag. For mig staar saadan, at der er blevet rart stille og rolig Husmandsforeningerne. De politiske Ting, der gik for nogle Aar siden, er Færd med at fortage sig, Foreningerne efter min Mening i Færd med at samle mere og mere om de økonomiske Over, som naturligt ligger for dem, og af disse er netop Præmiering af Husmandsbrug. Hvis jeg har Ret i den Betragtning forekommer det mig, det vilde være skelligt, om vi ogsaa snart herinde kunde komme til at behandle

dette Spørgsmaal rent sagligt, tage det op fra Bunden og se, om der er Trang til flere Penge til denne Præmiering, og om den Form, vi nu anvender, er forsvarlig at følge. Naar jeg derfor nu stemmer imod Ændringsforslaget, er det ikke, fordi jeg i og for sig har noget imod at give Husmandsforeningerne disse Penge, hvis der er Trang til dem, men det er ud fra den Forudsætning, at naar der foreligger et Andragende fra Husmandsforeningerne om at faa Beløbet forhøjet, da vil alle Partier i Finansudvalget tage Spørgsmaalet op fra Grunden og se, om vi kan blive ved at arbejde under de nuværende Former, og da vil jeg haabe, at alle Partier vil være med til at forhøje Beløbet, idet de erkender, at de Former, hvorunder det gives, er tilfredsstillende.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg ønsker kun at berigtige en Misforstaaelse, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gentagende har gjort sig skyldig i, idet han har hævdet, at Medlemmerne i de landøkonomiske Forskudsforeninger skulde have gennemsnitlig, jeg tror, han sagde 20 Køer hver; han henviste endogsaa i en af sine senere Taler til Lovens § 1. Men der er slet ikke i denne Lov fastsat noget Gennemsnitsantal af Køer indenfor Forskudsforeningerne. Der er fastsat to Ting i Lovens § 1: at der i Forskudsforeningerne skal være mindst 50 Landbrugere i en Amsraadskreds, og at der skal være mindst 500 Stkr. Hornkvæg. Men der er jo ikke det mindste i Vejen for, at der kan være 500 Landbrugere med 500 Stkr. Hornkvæg, og saa er jo Gennemsnittet 1 Stk. Hornkvæg pr. Landbruger, og Lovens Betingelser er dog opfyldte. Og det er netop det, der er Tilfældet de allerfleste Steder, at der er langt over 50 Landbrugere — og selv om det kun er 50, bliver Gennemsnittet dog kun 10 Køer pr. Landbruger. Det Gennemsnitstal, det ærede Medlem nævnte, holder altsaa slet ikke Stik. Jeg skal vedrørende denne Sag yderligere henvise til, at da Loven blev revideret i 1908, var der adskillig Betænkning i dette Ting og i Udvalget overfor at fravige de Principper, vi var inde paa i denne Udlaansvirksomhed; det blev udtrykkelig betonet i den Betænkning, som den Gang blev afgivet, at man mente, denne Udlaansvirksomhed havde været heldig, og det blev henstillet til Landbrugsministeren eventuelt senere at komme